

Arrest

nr. 233 990 van 12 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 november 2019 tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt verplaatst naar 18 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 juni 2019 dient de verzoekende partij, samen met haar twee op dat ogenblik minderjarige kinderen, een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Op 5 juli 2019 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan de Franse autoriteiten.

1.3. Op 22 juli 2019 stemmen de Franse autoriteiten in met het terugnameverzoek op grond van artikel 18 (1) d van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.4. Op 18 november 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat, met name Frankrijk. Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Op 2 december 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), waarbij Frankrijk als verantwoordelijke lidstaat wordt aangewezen. Voormelde beslissing wordt op 3 december 2019 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

1.6. Op 11 december 2019 wordt de verzoekende partij overgedragen aan Frankrijk.

1.7. Op 7 januari 2020 dient de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming in in Duitsland.

1.8. Op 10 januari 2020 richten de Duitse autoriteiten een terugnameverzoek aan de Belgische autoriteiten.

1.9. Op 22 januari 2020 weigeren de Belgische autoriteiten de in punt 1.8. gevraagde terugname van de verzoekende partij.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting vraagt de Raad naar het actueel belang van de verzoekende partij bij onderhavig beroep. De Raad licht toe dat een eventuele nietigverklaring van de *in casu* bestreden beslissing de verzoekende partij geen voordeel kan opleveren daar er op 2 december 2019 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen waarbij eveneens Frankrijk als de verantwoordelijke lidstaat werd aangewezen en waartegen de verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld.

De raadvrouw van de verzoekende partij antwoordt dat de vraag naar het belang zich sowieso stelt daar de verzoekende partij op 11 december 2019 werd overgedragen aan Frankrijk. Daarnaast wijst zij erop dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

De Raad wijst er vervolgens ter terechtzitting op dat de verzoekende partij werd overgedragen naar Frankrijk doch zich reeds in Duitsland bevindt en de Belgische autoriteiten de door Duitsland gevraagde terugname geweigerd hebben. De Raad merkt hieromtrent op dat het de Duitse autoriteiten zal toekomen om een nieuwe beslissing te nemen en een onderzoek te voeren vooraleer zij de verzoekende partij opnieuw naar Frankrijk of een andere lidstaat kunnen overdragen. De Raad wijst erop dat ook gelet op al deze elementen de vraag naar het actueel belang bij een nietigverklaring van de bestreden beslissing zich stelt.

Hierop antwoordt de raadvrouw van de verzoekende partij ter terechtzitting dat zij geen kennis heeft van de beslissing van 2 december 2019 noch van het feit dat de verzoekende partij zich heden in Duitsland bevindt. De raadvrouw van de verzoekende partij die loco verschijnt wijst erop dat zij contact heeft gehad met de *dominus litis* en dat laatstgenoemde haar meedeelde dat hij geen contact meer had met de verzoekende partij.

De raadvrouw van de verzoekende partij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat ten aanzien van de verzoekende partij op 2 december 2019 een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen en dat deze beslissing werd betekend op 3 december 2019. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt niet dat voormelde beslissing het voorwerp uitmaakt van enige beroepsprocedure. Dit wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Op grond van de *in casu* bestreden beslissing dient de verzoekende partij overdragen te worden “aan de verantwoordelijke lidstaat, met name (Frankrijk)”. De Raad stelt vast dat ook op grond van de beslissing van 2 december 2019 de verzoekende partij naar Frankrijk diende te worden overgedragen daar dit de verantwoordelijke lidstaat is.

Er blijkt dan ook niet dat de eventuele vernietiging van het *in casu* bestreden overdrachtsbesluit de verzoekende partij nog tot voordeel kan strekken. De eventuele vernietiging van het overdrachtsbesluit van 18 november 2019 kan de rechtstoestand van de verzoekende partij immers niet wijzigen.

Gevraagd naar het actueel belang bij onderhavige vordering gelet op het feit dat ten aanzien van de verzoekende partij op 2 december 2019 een bijlage 26^{quater} werd genomen, stelt de advocaat van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

Een actueel belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing wordt *in casu* niet aangetoond.

Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

2.3. Bovendien dient *in casu* vastgesteld te worden dat de verzoekende partij reeds werd overgedragen aan Frankrijk op 11 december 2019, zodat ook in dit opzicht, zoals ook haar raadvrouw aanhaalt ter terechtzitting, twijfel rijst omtrent het belang.

De Raad herhaalt dat een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces moet tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij werd overgedragen aan de Franse autoriteiten. Voorts blijkt uit informatie van de verwerende partij, waarvan de raadvrouw van de verzoekende partij geen kennis had doch waarbij zij deze informatie niet betwist, dat de verzoekende partij zich heden in Duitsland bevindt. Eveneens stelt de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting dat de *dominus litis* geen contact meer heeft met de verzoekende partij.

Gelet op deze vaststellingen moet de Raad tot de conclusie komen dat thans niet kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij nog belangstelling heeft voor het door haar ingediende beroep noch dat een vernietiging van de bestreden beslissing haar nog enig voordeel kan verschaffen in het licht van haar actuele situatie waarbij zij zich niet langer in Frankrijk bevindt. Het loutere feit dat namens haar een advocaat ter terechtzitting verschijnt, doet aan het hiervoor gestelde geen afbreuk (*cf.* RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

2.4. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang, en moet bijgevolg worden verworpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER